

93

incommodum. q̄ alienū cōmodum diripe assue
 seas. Quid tā aduersus naturā q̄ nō esse contē
 tum eo qđ hateas. Aliena querē abire turpiē
 Nam si honestas scđm naturā. Omnia enī deus
 fecit bona vaide. turpitudine vtiq; cōtraria est.
 Non potest ergo honestati cōueniē a turpitudi
 cū hęc inter se discreta nature lege sint.

Ad iam vt etiā **Capitulū. 7.**
 In hoc libro ponam⁹ fastigiū in quo ve
 lut in fine disputacōnis nostre diriga⁹
 sententiā vt nichil expetendū sit. nisi qđ hone
 stum. nichil agit sapiens. nisi qđ honestum sit.
 n̄ qđ cū sinceritate sine fraude sit. neq; quicq; fa
 cit in quo se crimine quoq; obliget. etiā si latere
 possit. Sibi enim reus prius q̄ ceteris. Nec tam
 pudenda apud eū publicacō flagicij q̄ conscien
 tia est. Qđ nō fidis fabul vt philosophi dispu
 tant. s̄ vicissimis iustoz viroium exēplis doce
 re possumus. Nō igitur ego simulabo terre hya
 tum. quē magnis quibusdā dissoluerit soluta
 ymbrib⁹ in quē descendisse giges atq; sibi fabu
 larium illū equū eneam offendisse a platone i
 ducitur quī in laterib⁹ suis fores habēt. quas
 vbi aperuit aiaduertit anulū aureum in digito
 mortui hominis. cuius illic ex aine corpus iace
 ret. auriq; auarū sustulisse anulū. Sed cū se ad
 pastores recepisset egios. de quoz ipse numero